

PALÁST

„A szentek járjanak közben értünk és nyerjék el számunkra, hogy életünk útját mindig Isten megbocsátásában és szeretetében vett rendíthetetlen bizalommal járjuk.” (Ferenc pápa)

AZ IRGALMASSÁG SZENTJEI

A szentekről sokakban még mindig hamis kép él: már életükben ott ragyog fejük fölött a glória, legalább 10 cm-rel a föld fölött lebegnek, s a világ dolgaival mit sem törődve élik Istennek szentelt életüket. Ezek alapján nyilvánvaló, hogy lehetetlennek tűnik valóra váltani azt az isteni bátorítást, ami számtalanszor előbukkan a Szentírás lapjain: „*Szentek legyetek, amint én, az Úr, a ti Istenetek szent vagyok!*”. Kevesen tudják azonban, hogy a „szent” kifejezés eredetileg egyáltalán nem kiváló erkölcsű vagy feddhetetlen emberekre vonatkozott, hanem minden olyan valóságra – kiemelt módon természetesen Istenre –, amely ill. aki a bűnös, romlott világtól elkülönített módon él, de nem a világgal szemben, hanem éppen hogy érte valósítja meg küldetését. Ezért nevezheti már Pál apostol is „szenteknek” azokat a híveket, akiknek leveleit küldi, s ezért erősíti meg a II. Vatikáni Zsinat több helyen is, hogy Isten népében kivétel nélkül minden megkeresztelt ember meg van hívva az életszentségre. Az Istennek való lefoglaltságot, elkülönítettséget pedig mi sem jelképezi szebben, mint a keresztség, bérmálás vagy egyházi rendszentségei kiszolgáltatásánál vagy épp a templomszentelés liturgiájában használt krizma, azaz szent olaj.

Ferenc pápa több alkalommal megkísérelte már lebontani a szentekről alkotott tévképzeteinket. Gyakran buzdít minket ilyen vagy hasonló szavakkal: „*A szentek nem superhősök, nem születtek tökéletes embernek. Olyanok, mint mi. Olyan személyek, akik, mielőtt eljutottak volna a mennyek dicsőségére, normális életet éltek, telve örömmel és fájdalommal, fáradozással és reménnyel. De mi változtatta meg életüket? Amikor megismerték Isten szeretetét, követték őt teljes szívükkel, feltételek és képmutatás nélkül. Életüket mások szolgálatának szentelték, gyűlölet nélkül eltűrték a szenvedést és az ellenségeskedést. A rosszra jóval válaszoltak, örömet és békességet terjesztettek maguk körül. ... Soha nem gyűlölni, másokat szolgálni, a leginkább rászoru-*

lót, imádkozni és örömet árasztani: ez az életszentség útja.”

Az egy hónappal ezelőtt szentté avatott Kalkuttai Teréz anyát azért ragyog a legfényesebben az irgalmasságot gyakorló szentek közül, mert időben és térben is annyira közel élt hozzánk. Azt viszont már kevesen tudják, hogy belső élete közel sem volt mindig fénytel teli. Halála után közzétett levél- és naplórészletei belső vívódásairól, lelki sötétségeiről, a számára elrejtőzött Istenről tanúskodnak. Teréz anya élete sem volt tehát diadalmenet, viszont mindig megőrizte szívében azt a vágyat, hogy minden rezdülésével keresse a csöndbe burkolózó és köztünk szomjazó Istent. Ferenc pápa többek között ezt mondta szentté avatásán: „*Teréz anya küldetése a városok és az emberi létezés peremterületein úgy áll ma is előttünk, mint beszédes tanúságtétel Istennek a szegények legszegényebbeihez való közelségéről. Azt hiszem, kicsit nehéz lesz Szent Teréznek hív-nunk: az ő életszentsége annyira közel áll hozzánk, annyira gyengéd és termékeny, hogy ösztönösen továbbra is „Teréz anyának” mondjuk majd. Az irgalmasságnak ez a fáradhatatlan apostola segítsen nekünk, hogy egyre jobban megértsük: cselekvésünk egyetlen ismérve az ingyenes szeretet, amely mentes minden ideológiától vagy korláttól, és nyelvre, kultúrára, fajra vagy valásra való tekintet nélkül mindenki felé fordul.*” Teréz anya és az irgalmasság többi szentje – pl. Prágai Szent Ágnes, Portugáliai Szent Erzsébet, Marillac Szent Lujza, Páli Szent Vince, Lellisi Szent Kamill, Cafasso Szent József - járjanak közben értünk! Érdemes elolvasni életrajzaikat.

Ajánlott szentírási részek: Iz 6; Mt 5,43-48; 1Kor 1,1-3.

Ima: Istenünk, te Kalkuttai Szent Teréz anyát arra hívtad, hogy a kereszten szomjazó Fiad szeretetére a legszegényebbek iránt való áldozatkész szeretettel válaszoljon. Közbenjárására add, hogy szenvedő testvéreinkben mi is Krisztust lássuk és szolgáljuk. Aki veled és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Amen.

Zoltán atya

Nem menekülhetünk el az Úr szavai elől, mert ezek alapján ítélnék majd felettünk: Adtunk-e enni az éhezőknek és inni a szomjazóknak? Befogadtuk-e a jövevényt és felöltöttük-e a ruhátlan? Áldoztunk-e időt a betegek ápolására és a rabok meglátogatására (vö. Mt 25,31-45)? Ugyanígy megkérdezik majd tőlünk, hogy segítettünk-e megszabadulni a kétségektől, amelyek a magány forrásai és gyakran félelmet keltenek; képesek voltunk-e legyőzni a tudatlanságot ...? Ott voltunk-e a magányos és gyötrődő ember mellett, megbocsátottunk-e a minket megbántóknak, és elutasítottuk-e a bosszúállás, a gyűlölet minden formáját, melyek erőszakhoz vezetnek? Türelmesek voltunk-e, és végül rábíztuk-e az Úrra imádsággal fivéreinket és nővéreinket? Ezen „legkisebbek” mindegyikében maga Krisztus van jelen. Az ő teste válik újra láthatóvá mint megkínzott, megsebzett, megostorozott, kiéheztetett, menekülő test., hogy fölismerjük, megérintsük és ápoljuk. Ne felejtjük el Keresztes Szent János szavait: „Az élet alkonyán a szeretet alapján ítéltetünk meg.” (Ferenc pápa: *Az Irgalmasság arca* 15.)

MORZSÁK AVILAI SZENT TERÉZ ÉLETÉBŐL

Egyik kedvenc szentem: Avilai Szent Teréz.

Fiatalkori éveit élvezettel élte, mindig megfontoltan cselekedett és fontosnak tartotta leli előrehaladását.

Pillanatképeket hoztam az ő életéből, annak reményében, hogy fel tudom ébreszteni a kíváncsiságot Teréz életének részleteire és gondolatainak, írásának elolvasására.

Ünnepe: Október 15. (Avila, 1515. +Alba de Torres, 1582. október 4.)

Teréz abban a történelmi korszakban élt, amikor a spanyol királyság kultúrája fénykorában és hatalma csúcán állt. A család ősei orozslánként harcoltak a mórok ellen, és ismételten inkább felgyújtották a várakat, mintsem átadják az ellenség kezére. **Teréz szintén harcra született.** Amikor köztudottá vált, hogy belép a Kármelbe, **mindenki megdöbbsent - - ő maga is.** Elhatározása mögött nem szerelmi csalódás, nem is természetes hajlam vagy a kolostori élet utáni vonzódás állt, nem is valami megfoghatatlan érzés, ami gyakran rejlik egy hivatás hátterében. Teréz az üdvösséget kereste, mégpedig „nagy áron”. Egyszerűen és őszintén azt látta be, hogy az ő természetével és a szeretet vonalán szerzett tapasztalataival a világban élve nem fog sikerülni az üdvössége. De a kolostorba lépése drámai, fájdalmas lépés volt: „Elhatároztam, hogy közlöm atyámmal, és ez nekem ugyanannyit jelentett, mintha beöltöztem volna, mert **becsületbeli kérdés volt számomra, hogy hű maradjak a mondott szóhoz.**” Apja azonban megtagadta a beleegyezését. Ettől a naptól fogva Teréz jámborsága épp annyira ingerelte, mint korábban a világiassága. Ezért Teréz, amikor tizennyolc éves lett, titokban hagyta el a szülői házat, és felvételét kérte az avilai Megtestesülés-kolostorba. Később azt mondta: „Nem hiszem, hogy a halál fájdalmasabb lesz a szívemnek, mint az a perc, amikor elhagytam a szülői házat. Úgy éreztem, hogy ízekre szakadok.”

LEGENDA

SZEPTEMBER SZENTJE: KALKUTTAI SZENT TERÉZ

Ünnepe: szeptember 5.

Az idén szeptember 4-én Rómában avatták szentté Kalkuttai Teréz anyát. Idézzük fel Teréz anya életútját. Az albán nemzetiségű Teréz anya 1910. augusztus 27-én született Agnes Gonxha Bojaxhiu (ejtsd: Ányesz Gondzsa Bojadzsiu) néven Üszküb városában, a mai Macedon Köztársaság területén.

Édesapja, építési vállalkozó volt, édesanyja, otthon nevelte három gyermeküket. Agnes kilenc éves volt, amikor édesapja meghalt. Az édesanya jelentős szerepet töltött be az egyházközség életében, a jótékony cselekedetek asszonyának nevezték. A három gyermek szilárd vallási nevelésben részesült. Agnes állami iskolába járt ugyan, de tagja lett a Mária-kongregációnak. A fiatal Agnes önkéntesként jelentkezett a bengáliai misszióba. Itt kapcsolatba került az írországi Loreto-nővérekkel.

Agnes 1928-ban elhatározta, hogy szerzetesként Istennek szenteli életét. Felvételét kérte az angolkisasszonyok írországi anyaházába, amely a Loretoi Miasszonyunk nevét viselte. Hamarosan Indiába küldték, hogy megkezdje noviciátusát Dardzsilingben. Majd szerzetesi fogadalmat tett 1931 májusában. A Teréz nevet, az 1925-ben szentté avatott Lisieux-i Kis Szent Teréz iránt érzett tiszteletből választotta.

Teréz anya 1929 és 1948 között földrajzot tanított a kalkuttai Szent Mária Iskolában, néhány évig az intézmény igazgatónője volt. 1946. szeptember 10-én vonattal indult Dardzsilingbe, lelki gyakorlatra. Zsúfoltság volt, mint máskor, különösen a harmadosztályú kocsikban, ahol a legszegényebbek utaztak. A kasztrend-

Ezután következett tizennyolc hosszú esztendő, és közben nem történt Teréz életében semmi. Az átlagnál nem rosszabb, de nem is jobb apáca volt. A Megtestesülés-kolostorban akkor százharminc-száznyolcvan között változott a nővérek száma. A kolostor nem buzdította tagjait a tökéletességre, s főleg nem nyújtott hozzá vezető kezét. Ezen a téren minden az egyéni buzgóságtól függött, de ha valaki megpróbált jobb, tökéletesebb lenni, annak számolnia kellett a kockázattal, hogy kitűnik a többiek közül és sok kellemetlen helyzetben lesz része.

Önéletrajzi feljegyzései azonban ezekről az évekről is egy nagy és mély lélek arcát sejtetik: mélységes csalódást érzett, ugyanakkor hallott valami titokzatos hívást a bensőségebb életre. **Kapott egy látomást a poklóról, elolvasta Szent Ágoston vallomásait -- ezek elvezették a megtéréshez.**

Egy alkalommal úgy érezte, hogy Isten egészen áthatja: „Lehetetlen volt abban kételkednem, hogy Ő bennem van, és én elmerülök Benne.” Ekkor Teréz negyven esztendő volt. **„Az, amit addig éltem, az én életem volt. Az pedig, ami ekkor kezdődött, Isten élete bennem.”** De bármilyen alázatos és tartózkodó volt a kolostori életben, az Istentől kapott kinyilatkoztatások miatt nővértársai üldözni kezdték. Azzal vádolták, hogy látomásai nem Istentől, hanem az ördögtől valók. E kínos helyzetből négy szent: Borja Szent Ferenc, Bertran Szent Lajos, Alcantarai Szent Péter és Keresztes Szent János tanúságtétele szabadította meg, mert ők igazolták Teréz misztikájának igaz voltát.

Mint minden igazi misztikus, Teréz is úgy érezte, hogy cselekednie kell, apostoli életre küldik és szeretetben kell tevékenykednie: „Cselekedeteket kell végrehajtani, mindig csak cselekedeteket”, hiszen **„nem arról van szó, hogy sokat kell gondolkodni, hanem arról, hogy nagyon kell szeretni”.**

Reiszné Surinás Piroska

szer teljes, tragikus valójában mutatkozott meg előtte, és e szegények tülekedő, nyomorúságos tömegét látva hirtelen úgy érezte, nincs joga ahhoz a kényelemhez és békeességhez, amit megkap a kolostorban. Tisztán észlelte Jézus hívását, hogy hagyja el a zárdát, és éljen a legszegényebbek között.

Ezt követően engedélyt kért előljáróitól, hogy egyedül élhessen a zárdán kívül, és a kalkuttai nyomornegyedben dolgozhasson. Majd Teréz anya levette a Loreto-nővérek ruháját és fehér száriba öltözött, kék szegéllyel, a vállán kereszttel.

1950 októberében jóváhagyták az új szerzetestársulatot, a Szeretet Misszionáriusait, amely Kalkuttában alakult meg, és innen terjedt el egész Indiában, majd világszerte. Ők egész szívükből, szabad elhatározással a szegényeket szolgálják, és munkájukért semmi pénzt nem fogadhatnak el.

Teréz anya tevékenységét az egész világon elismerték, rengeteg más díj és kitüntetés mellett 1979-ben megkapta a Nobel-békedíjat is. Teréz anya 1997. szeptember 5-én halt meg. II. János Pál pápa avatta boldoggá 2003. október 19-én, a szentek sorába pedig Ferenc pápa iktatta 2016. szeptember 4-én.

Istenünk, te Kalkuttai Szent Teréz anyát arra hívtad, hogy a kereszten szomjazó Fiad szeretetére a legszegényebbek iránt való áldozatkész szeretettel válaszoljon. Közbenjárására add, hogy szenvedő testvéreinkben mi is Krisztust lássuk és szolgáljuk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Forrás: Katolikus.hu

Szalainé Bálint Rózsa

AZ ÓHITŰEK LETTORSZÁGBAN - EGY ELŐADÁS MARGÓJÁRA...

Ha visszaemlékezem a kéthetes lettországi képzésre, azt kell mondjam, hogy a legnagyobb erejű előadást egy idős hölgy,

Ina Kirnicanska tartotta. Egy igazi, „tűzrőlpattant” asszonyt képzeljünk magunk elé szarafánban (földig érő egyre bővülő ruha) és kendőben, aki már 3. éve nyugdíjas, de azóta talán több a munkája, mint azelőtt. Második kötete van a nyomdában, ebben az évben már a 15. vallási témájú előadását tartotta, s erre öt órát készült: ő maga állította össze a ppt-t, a teremben pedig profizmussal kezelte az okostáblát! Mégsem technikai tudásával vívta ki elismerésünket, hanem egész lényével. Meg talán néhány tárggyal, amiket magával hozott.

Elsőként egy fa táblát mutatott fel, amire ikont szoktak festeni. A kivájt mélyedés csak arra várt, hogy belekerüljön a lényeg: a szentkép, egy kanonizált arc, amit növényi eredetű festékekkel készítenek, majd arannyal, esetleg fémmel, drágakövekkel borítják.

A következő tárgy egy imakönyv volt. Nem tudjuk, mikori kiadású, de egész biztosan a legrégebbi kötet, ami valaha a kezemben járt. A lapjaira hullt könyv agyonolvasott, rubrumozott szövege lenyűgözött minket. Belelapoztunk, próbáltuk kibetűzni az egyházi szláv nyelv szavait, egyáltalán eligazodni benne... nem nagyon sikerült.

A lektornő pedig csak mesélt-mesélt... egyházi reformról, Alekszej Mihajlovskij cárról és Nyikon pátriárkáról, a két- és a háromujjas keresztvetésről és egyszerre összeálltak a töredékek: a vándorfestő Szurikov festménye, amin Morozova bojárasszonyt elhurcolják, és az ikonokon Krisztus alakja, ahogyan áldásra emelt kezét ábrázolják... Azután Avvakum protopópáról beszélt és a 17. század végétől kezdődő elvándorlásról: a Fehér-tenger mellé, a Volgán túlra, Szibériába, a Távols-Keletre, Lettországra, Lengyelországra, az USA-ba, Kanadába – itt 4 közösség is létezik, de jelentős obscsinájuk (közösségük) van Törökországban, Romániában, Dél-Amerikában és Kínában is. Oroszországban 240 évig voltak elnyomás alatt, mígnem 1905-ben

kijött egy cári manifesztum „A vallási türelemről”. Ők pedig ennyi idő alatt sem adták fel hitüket! Papjaikat elkergették, erdőkben voltak kénytelenek bujdosni, de szertartásaik a mai napig egyházi szláv nyelven folynak, a híveknek meghatározott tradícionális viseletük van: a férfiaknak kötelező a szakáll, a féloldalt gombos ing, és az öv, a nők számára pedig a hosszú haj, a szarafán és a kendő. (A lektornő felhívta a figyelmünket, hogy mindenképp szoknyában menjünk a templomba, mert ott a hosszú szoknya a szokás.)

Persze ez csak a külsőség. A lényeg, hogy Lettországra mégis fennmaradt 67 közösségük, ami a 2011-es felmérés szerint a lakosság mintegy 1,67%-a, mintegy 34000 fő. Daugavpilsben hat templomuk van – ezek közül kettőt meg is látogattunk. Az egyik különleges volt abban is, hogy az ikonosztáz előtt padok voltak. Ez nálunk természetes,

de a pravoszláv templomokban egyáltalán nem megszokott. És persze ma már újra vannak papjaik – ezek általában szigorúak, így mesélte előadónk. Akit mi láttunk a templom-hegyi székesegyházban: egyáltalán nem tűnt szigorúnak, épp oroszul tartotta a prédikációt egy va-

sárnap, mikor beléptünk. Sajnos ott az énekekre nem emlékszem, talán nem is hallottunk, de láttunk példát erre is az előadáson: a kódexeket idéző négyszögletes kottafejeket unisonoban éneklük.

Azt hiszem, az volt a legcsodálatosabb, amilyen átéléssel beszélt ez az asszony a vallásáról, ahogyan magával hozta ereklyéit: a kiadott kötetét – benne a családjával, egy párnát, ami inkább csak párnahuzat, ezen szoktak térdre borulva homlokukat a földhöz érintve imádkozni és néhány liturgikus tárgyat: köztük a nagyon régi imakönyvet és a még el nem készült ikont. Akik részesei voltunk az előadásnak, mindannyian megjegyeztük, hogy talán ő volt a legfelkészültebb előadónk. Ő példa mindannyiunk szemében.

Mészáros Ildikó

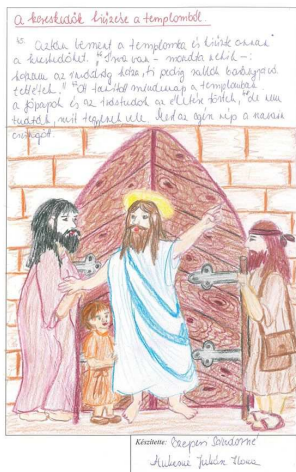
SZENT ISTVÁN-BÚCSÚ 2016.

FIGYELMESSÉG

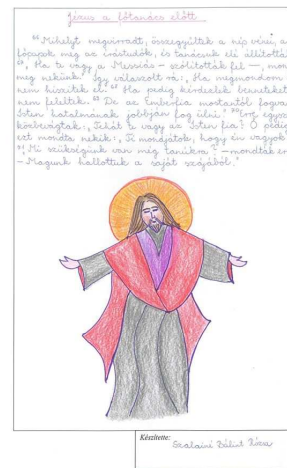
EGYÜTTÉRZÉS

MEGBOCSÁJTÁS

A "Mi Bibliánk" akcióba immáron harmadszorra kapcsolódhattak be a családok - célunk, hogy összefogva lemásoljuk és illusztráljuk a bibliai történeteket. Máté, Márk Evangéliuma után most Szentírás vasárnapjára a Lukács Evangéliumát sikerült lemásolni, és bekötetni. Többen valóban családi közös programként vették kezükbe a vállalt szentírási részletet - ki másolta, ki rajzolta, s végül elkészült közös erővel a kódexlap. Most vasárnaptól útjára

bocsátottuk az elkészült művet, hétről - hétre egy egy családnak kerül az Evangélium, s forgathatják - olvasgathatják közösen otthonukban. A plébánia honlapjára felkerültek laponként az illusztrált oldalak, ott is megtekinthetők.

Advent során szeretnénk lemásolni, és illusztrálni a 4. vagyis János Evangéliumát. Mindenki segítségére számítok! Remélem örömet jelent a másolóknak, alkotóknak számára is!

Fidelis nővér

ÚJ TANÉV - ÚJ ÉLET

"A mennyek országa hasonlít a mustármaghoz, amelyet fogott a gazda és elvetett kertjében. Ez kisebb minden más magnál, amikor azonban felnő, nagyobb minden veteménynél, fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai, s fészket raknak ágai között." (Mt 13,31-32)

Megkezdődött az új tanév is, azonban ez a szokásosnál később, máshol, másokkal és Másért.

Mikor? Szeptember 6-án költöztem be Szegedre a Szent Gellért Szemináriumba három kispap társammal együtt. Az első hét az ismerkedésről szólt, emellett a Szeminárium és a Püspökség részeinek megismerésével, valamint egymás személyiségével való ismerkedéssel telt el az első, de annál értékesebb hét.

Kikkel? A Szemináriumban jelenleg tizenkilencen vagyunk szeminaristák. Négyen vagyunk első évfolyamon, hárman vannak a másodikban, hatan vannak a harmadikban, négyen vannak a negyedikben, és ketten vannak a végzős, azaz ötödik évfolyamban.

„Feladatok.” Elfoglaltság szerencsére mindig akad. Összesen tizenöt tantárgyam van, amelyek közül kiemelkedik a Lelkiség teológia, az Egyházi ének és a Latin. Emellett a mindennapos Szentmise, amely elengedhetetlen a „napi rutinom”-hoz. Ezen kívül nagyon szeretem még a Punktákat is, amelyek alkalmával mindig van lehetőség egy kis elcsendesedésre, elmélkedésre és Istenre figyelésre. Egyébként alapvetően az egész hetünk be van táblázva, de szerintem ez nagyon érdekes abból a szempontból, hogy legalább sosincs olyan érzésem, hogy: „Mit is csináljak ma?”

Mindazon által, hogy én most Szeminarista vagyok,

azért nagyon sokat Tettek/Tettetek Önök/Ti is, ezért szeretnék még egyszer köszönetet mondani mindenkinek azért, hogy ilyen sokan imádkoztak és imádkoznak értem.

26 (25.) ZSOLTÁR. AZ ÁRTATLAN IMÁJA

(Dávid zsoltára)

Szolgáltass nekem igazságot, Uram, mivel ártatlanul élek, s bizalmam az Úrban nem rendült meg!

Próbálg ki, Uram, és vizsgálj meg, fürkészd ki szívem és vesém!

Hiszen jóságodat szemem előtt tartom és igazságod szerint élek.

Nem ülök azok közé, kik a rosszat teszik, és az álnokokhoz nincsen semmi közöm.

Gyűlölöm az összesereglett gonoszokat, s az istenteleneknél nem időzöm.

Bár ártatlan vagyok, mosom a kezem, és körül járom oltárod.

Hangosan hirdetem dicsőségedet, elbeszélem minden csodatettedet.

Szeretem házadnak táját, a sátrat, hol dicsőséged honol.

Lelkem ne veszítsd el a bűnösökkel, sem életemet a vérengző emberekkel!

¹Erőszak tapad a kezükhöz, s jobbuk kész a megvesztegetésre.

Én azonban ártatlanul élek, ments meg, Uram, és könyörülj rajtam!

Lábam egyenes úton jár, s téged dicsőítelek, Uram, a közösségben.

Kelt Szegeden, az Irgalmasság Szent évében, a 2016. évben, szeptember 24-én,

Szent Gellért ünnepén

Szücs Sebestyén

A LEGSZENTEBB ISTENSZÜLŐ OLTALMÁNAK ÜNNEPE

A görögkatolikus egyházban október elseje jeles nap. Ekkor emlékezünk meg az Istenszülő oltalmáról. Ez az ünnep történelmi eredetű, két eseményre vezetnek vissza a kutatók.

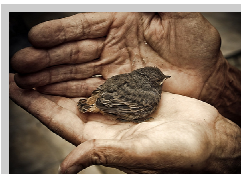
Az egyik szerint 903-ban pestisjárvány volt Konstantinápolyban, a mai Isztambulban, és Szent András püspök és hívei állandó imája meghozta a gyógyulást. Egy látomásban az Istenszülő megjelent, és védőleplet a város fölé terítette.

Egy másik elgondolás szerint az ünnep kialakulásához vezető fő mozzanat az a látomás volt, amelyben Krisztusért balgatag Szent András részesült, amikor 911-ben a szaracénok Konstantinápolyt ostromolták. A megremült emberek összegyűltek a legszentebb Istenszülő

Vlakhernoitemplomában, ahol Mária öltönyét őrizték, és egész éjszaka imádkoztak. A templom zsúfolásig megtelt.

Egyszer csak András meglátta Máriát ragyogó fényben tündökölni, ahogy az ajtón át szentek nagy seregével közeledett. Keresztelő Szent János és János evangélista társaságában. Az Istenszülő tovább ment az oltár felé, letérdelt és sokáig imádkozott könnyeket hullatva, majd felállt, fejéről levette fénylő fátylát és szétterítette a templomban lévő emberek fölé. A látomást Szent András és tanítványa, Epifániosz látta, és megértették, hogy az Istenszülő a város megmentésére jött. A város akkor megmenekült kegyetlenkedő iszlám népek támadásától. A görögök az Istenszülő oltalmának ünnepét a Konstantinápoly 1453-as elestéig ünnepezték.

OLTALOM

Amikor elszakadunk Istentől – sokszor nem annyira hitünk, mint inkább tetteink miatt – azokhoz csatlakozunk, akik Krisztusra idegenként tekintenek, akiknek nem kell az Isten. Azonosulunk azokkal, akik megölték az Urat, hogy saját akarataik, önző vágyaik szerint éljenek. Önmagunk szembeállításával Istennel széthullást eredményez, mert egységre csak a szeretet vezet. A szeretet parancsa azonban annyira megrémítette az embereket, hogy halálra adták az Urat. Krisztus szerint szeretni azt jelenti, hogy a másikat jobban szeretjük magunknál. Azt jelenti, hogy hiszünk benne, noha ő már nem hisz semmiben. Ez a szeretet valóban félelmetes, s eleinte minden tiltakozik bennünk ellene. Élni akarunk, vagyis igazolni, érvényre juttatni szeretnénk magunkat, elvenni, szerezni és kapni akarunk. Mennyire ezzel ellentétes mintát ad nekünk a mennyei Isten Krisztusban! Benne annak az Istennek a képe tárul fel, aki úgy szeretett minket, hogy egy lett közlünk: sebezhető, kiszolgáltatott, megvetett, meggyilkolt és teljesen visszautasított. Tud-e inspirálni minket ez a szeretet?

Mária megtanulta így szeretni Fiát. Sohasem akadályozta őt a keresztre vezető úton. Az evangéliumban sehol sem találunk olyat, hogy Péter apostolhoz hasonlóan megpróbálta volna eltéríteni útjáról.

A keresztre feszítés alkalmából bizonyos értelemben az Istenszülő is átélte a halált értünk, ezért mondhatjuk az Isten Anyja előtt: „Valóban, ó Anyánk, te halálra engedted Fiadat, s anélkül, hogy engem ismertél volna, tudtad, hogy hihetek majd az Isten szeretetében, s üdvözülhetek az Úr keresztese által” (Antonyij Blum). Ez az, amiért bátran imádkozhatunk előtte, ez az, amiért azt kérhetjük tőle, hogy „üdvözíts minket”. Mert ő így szól: „Én megbocsátottam, én Fiam és én Istenem, megbocsátottam halálot és lelkem megsebzését.” A Fiú pedig így felel: „Ha te megbocsátottál, akkor nincs ítélet ezen emberek fölött.”

Ó Istenünk, add, hogy mindig emlékezzünk arra a váltságdíjra, amit az Istenszülő azért fizetett, hogy kiterjesztesse fölöttünk drága védőleplet!

MEGHÍVÓ

A Makói Görögkatolikus közösség nevében szeretettel hívjuk önt és szeretteit a 2016. október 9-én (vasárnap)

10 órakor kezdődő

búcsúünnapi Szent Liturgiára

Helyszín:

Makói Görögkatolikus Templom
(Templon köz 5.)

Szent Efrém
Férfikar

BIZÁNC TÓL BUDAIG

Makói Görögkatolikus Templom (Templon köz 5.)
2016. október 7. 18.00
A BELÉPÉS INGYENES

IDEI MISSZIÓS TÁBOR

Idén is szép számmal vettek részt gyerekek, felnőttek a missziós táborban, többen nagy izgalommal várták életük első ott alvós táborát. Szállásunk a kollégiumban, illetve a kollégium, plébánia udvarán volt. Sokat játszottunk, beszélgettünk, kirándultunk – a környék templomait látogattuk meg, biciklivel kimentünk Apátfalvára is. Nagy élmény volt a homok kitermelőnél a nagy homokdombokon legurulni, Ica néniéknél hintózni, állatokat nézni, különböző gépekkel ismerkedni. Minden napnak volt egy témája – templomaink védőszentjei, a magyar szentek, ill. az irgalmasság szent évéhez kapcsolódóan feldolgoztuk az irgalmas szamaritánus bibliai történetet.

A gyerekek bábok segítségével aztán különböző irgalmas történeteket találtak ki, jelenítettek meg. A legnagyobb sikert az irgalmas vadász aratta. ☺A játékok közül készülődve az olimpiára, megrendeztük a parasztolimpiát. Ügyesen, mindenki teljesítette valamennyi állomást. Egyik este filmet is néztünk. A lehangulatossabb közösségépítő programunk a szülőkkel való közös szalonnasütés volt. Az apukák segítségével megraktuk a tüzet, anyukák az ételt készítették elő. Az estét tábortűz melletti gitározással, imádsággal zártuk. Egyik nap hagyományosan Gyomaendrődre ki-

rándultunk – Gábor atya templomát, a tájszobát néztük meg, aztán a Körösön csónakáztunk Pista bácsival. A nagy melegben szívesen pancsoltak a gyerekek itthon aztán a felállított medencében, vagy a trambulínon ugráltak, pingpongoztak, tollasoztak, fociztak, vagy épp a hintaágyakban pihentek. Jó néhány szülő és segítő áldozatos munkája felejthetetlené tette számunkra ezt a pár napot: köszönet már az előkészítő munkálato- kért több apukának, anyukának; a tábor alatti segítségért, az étkezésekben, finomságokkal való elhalmozásért, például palacsinta, fagy, disznótoros. A tábor végén ünnepi Szentmisében felavattuk az új kis missziósokat. Megkapták a zöld sapkát, tagsági kártyát és a missziós ró-

zsafüzért. Vállalták azt, hogy ezen túl naponta imádkoznak a gyermekekért itt, és szerte a világon, ill. alkalmanként kis lemondásokkal támogatják a rászorulókat. A vándor missziós díjat idén példamutató viselkedéséért és aktív jelenlétéért Tamás Enikő és Tóth Dominik kapta.

Idén is folytatjuk a missziót! Az 1. és 2. osztályos gyerekekkel péntekenként találkozom a szokott időben. 15:15-16 óráig. A nagyobbakat vasárnap Szentmise után várom majd foglalkozásra kb. 2 hetente!

Fidelis nővér

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Gyerekek tanítottak felnőtteket játszani

Több mint harmincféle csapatjátékot próbálhattak ki ma délelőtt a SZIGNUM Családi napjára látogatók. A

Közösség évében rendezett hagyományos, őszi programon bemutakoztak helyi csoportok, mindenki süthetett palacsintát és részt vehetett egy körtáncos flashmobban is.

Üvöltő zombik, Takonyfogó, Lábatlanok, Élő amőba – csak egy pár cím a makói Szent István Egyházi Általános Iskola ma rendezett Családi napjának játékkínálatából. Az intézmény tizedik alkalommal hívta a szülőket és a gyerekeket egy vidám délelőttre, amelyet az idén a Közösség évének szellemében hirdetett meg. Bemutakoztak helyi csoportok, a csapatok maguknak főztek és mindenki süthetett palacsintát is. Az állomások többsége különleges, kevésbé ismert játékokra hívta a résztvevőket.

– A lényeg nem a versengésen van hangsúly ezen a mai alkalmon, hanem a felhőtlen együttléten, tehát hogy képesek legyünk belefedezni a tevékenységekbe és maradéktalanul jól érezzük magunkat. Abból indultunk ki, hogy életkortól függetlenül, mindenkiben benne van az örök gyerek, aki szeret mókázni, új dolgokat megismerni. Érdekes, hogy a fiatalokból és felnőttekből álló vegyes csapatoknak a diákjaink tanítják majd meg a játékokat – avatott be terveikbe *Baráti Eszter Kinga* nővér, a program egyik szervezője. A SZIGNUM hetedikes tanulói hetek óta készülnek a feladatokra; először minden játékos tevékenység három alapszabályát sajátították el, melyek szerint fontosak a szabályok, játszani szívvel-lélekkel kell és nem a győzelem a fontos, hanem maga a játék öröme. Ezek hangsúlyozására törekedtek a feladat irányítóiként is.

Szabó Anita

HAGYMAFESZTIVÁLON

A Szent Erzsébet Karitászcsoport önkéntesei idén immár második alkalommal vettek részt a makói Hagymafesztivál főzőversenyén.

Az ötlet onnan jött, hogy tavaly csoportunk néhány tagja részt vett egy kommunikációs tréningen, ahol arról is szó esett,

hogyan lehet felkelteni az érdeklődést a munkánk iránt, ha megmutatjuk, hogy jól érezzük magunkat a közösségben. A nyár meghozta az alkalmat, beneveztünk a főzőversenyre. A részvételünknek már 2015-ben is több célja volt. Nem az, hogy valami rangos elismerésre tegyünk szert. Először is szeretnénk volna megismertetni a csoportunkat és munkánkat szélesebb körben, városi szinten. A részvételünk másik oka az volt, hogy kihasználjuk a lehetőséget a kö-

zösségépítésre. Nemcsak azok voltak ott, akik hivatalosan tagjai a csoportnak, hanem meghívottként azok is, akik valamilyen módon konkrét segítséget nyújtottak munkánkhoz.

Végül, de nem utolsó sorban az is cél volt, hogy a jelenlevő szegényeket megvendégljük egy tál meleg étellel.

2016-ban, az előző évi tapasztalatok alapján ismét beneveztünk.

Idén öt, többgyermekes nagycsaládot hívtunk meg. A szakácsunk ez alkalommal is Kabók János volt, akinek ez úton is köszönjük a munkáját. A sertéspörkölt épp olyan sikert aratott, mint a tavalyi marhapörkölt. Jó hangulatban telt már az előkészület is, és az ebéd is.

Számomra ez az alkalom azért volt fontos, mert lehetőséget adott személyes találkozásokra, beszélgetésekre, a közös tevékenységre és a segítségre. Reméljük a jövőben is lesz lehetőségünk élni az ilyen alkalomokkal. Továbbra is szeretettel várjuk

mindazokat, akik szeretnének csoportunk tagjaként rendszeresen, vagy alkalmanként segíteni a rászorulókon. Összejöveteleinket a plébánia hittantermében tartjuk minden hónap első és harmadik péntekjén az esti szentmise előtt másfél órával.

Baranyi Katalin önkéntes

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

1. Az új tanév kezdetétől egy új kiadvánnyal szeretnénk támogatni az otthoni hitéletet. Az **ÉLŐ VÍZ**

című színes oldal, elmékedéseket, gondolatokat, imákat tartalmaz az adott vasárnap szentírási részeihez. A hátoldalán pedig megtalálhatók lesznek a plébánia aktuális hirdetései és egy-egy elmékedés Ferenc pápától. A kiadvány ingyenes. Elvihető az újságos asztaltól.

2. Szeptember 24-én, szombaton volt **Szent Gelértnek, egyházmegyénk védőszentjének ünnepe**. Az egyházmegyei Ifjúsági Találkozó az alsóvárosi templomban 9 órakor kezdődött. Az előadást az elköteleződésről, hivatásról Pálfai Zoltán atya tartotta a fiataloknak. Ugyanezen a napon tartja **családi napját** a SZIGNUM, a színes programokba templomunk is bekapcsolódott.

3. Két hete avatták szentté **Kalkuttai Teréz anyát**. A Roger testvérrel közösen megjelent könyve 500 forintos kedvezményes áron az újságos asztaltól elvihető.

4. Azok a felnőttek, akik még nem részesültek a **kereszttség, elszólódás vagy bémálás** szentségeiben, és érdeklődnek ezek

iránt, személyesen keressék a plébánost.

5. Október a **Rózsafüzér hónapja**. Szeptember 30.-án pénteken ünnepélyesen kezdtük ezt a hónapot,

kivételesen a görög katólikus templomban.

6. Október 1-től az **esti szentmisék** 6 órakor kezdődnek. A rózsafüzért a szentmisék előtt fél órával kezdjük.

7. A plébánia **hírlevelére** az újságos asztalnál lehet feliratkozni.

8. Segítséget kérünk autóval rendelkező testvéreinktől **élelmiszeradományok szállításában**, heti rendszerességgel csütörtöki és pénteki napokon, délután. A részletekkel kapcsolatban Kovácsné Kabók Jolánt keressék (telefon: 20/775-27-98).

9. A **missziós táborról** kis film felkerült a honlapra! Az Országos Missziós Találkozó szeptember utolsó hétvégéjén volt Budapes-

ten.

Iskolatáskák megáldása

Színelőadás a Zrínyi óvodában

**GITÁROS MISÉK
IDŐPONTJAI
2016/2017:**

Okt. 02. Évk. 27. vas.
16. Évk. 29. vas.
30. Évk. 31. vas.
Nov. 13. Évk. 33. vas.
(3 hét múlva)
Dec. 04. Advent 2.
vas.

18. Advent 4. vas.
(3 hét múlva)

2017. január 08. Urunk megkeresztelkedése.
22. Évk.3.vas.

Febr. 05. Évk.5.vas.
19. Évk.7.vas.

Márc. 05. Nagyböjt 1. vas.
19. Nagyböjt 3. vas.

Ápr. 02. Nagyböjt 5. vas.
(1 hét múlva)

09. Virágvasárnap
23. Húsvét 2. vas.

Máj. 07. Húsvét 4. vas.
21. Húsvét 6. vas.

(1 hét múlva)

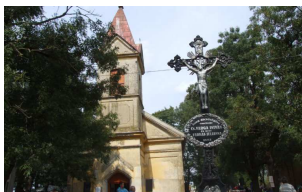
28. Elsőáldozás

Jún. 11. Úrnapja (Körmenet)
25.

Szeptemberben rendezték a jövőre 110 esztendő bogárczói templom búcsúját. A programon a szervezők színes kulturális műsorral és igazi vásári hangulattal várták a látogatókat.

A bogárczói templomot 1907. szeptember 1-jén Pádai Szent Antal tiszteletére szentelték fel, de búcsúját a kezdetek óta a Szent Őrzőangyalok ünnepén tartják. A régen virágzó tanya-központ szívében fennmaradt kis templom egykor a helyi lakosok, az egyház és a város összefogásában épült fel és a búcsú hagyománya ma is ezt a hármas egységet hivatott jelképezni. Ennek fontosságára utalt beszédében az alkalom ünnepi szónoka, *Farkas Éva Erzsébet* makói polgármester, aki külön kiemelte az elveszett anyai világ család- és munkaszertetét és szakértő mezőgazdasági tevékenységét. Megköszönte a szervezők közel egy évtizedes áldozatos munkáját, amellyel összefogják a bogárczói találkozóját: – Nekik hála, mára több száz embert vonzó, igaz és hiteles esemény résztvevői lehetünk. Éltesse a népi hagyományokat, a valaha itt élők értékeit őrizni, igényes produkciókkal tartalmas kikapcsolódást nyújtanak, hívnak és hazavárnak mindenkit Bogárczóba. Az elmondottakat bizonyítja, hogy sok egykori lakos vesz részt örömmel a kora szeptemberi ünnepen. – Itt nőtem fel, ide jártam iskolába és 1960-ig Bogárczóban éltem a családommal. Minden esztendőben részt vettünk a

búcsúban. A szentmise után volt kirakodóvásár, ebédre jöttek a vendégek és délután bált rendeztek a Körben, ahol táncolhattak a fiatalok. Szép világ volt, szívesen gondolok rá – emlékezett vissza *Molnár Sándorné Varga Piroška*, egykori lakos. A megnyitót követően *Varga Márta*, a Csongrád Megyei Kormányhivatal kommunikációs vezetője ajánlotta a jelenlévők figyelmébe *Oláh Nóra* művészstanár „Főnixutak, bőrtollak, szőfigurák” elnevezésű kiállítását a templomban. Az üzenet, amit szeretnék átadni a munkáimmal, hogy mindig lehet újrakezdeni, átgondolni és új dolgokat kipróbálni – avatott be motivációiba *Oláh Nóra*. Az ismert alkotó három évtizedes munkásságának foglalatát adta mostani tárlatával, amelyet a héten tragikus hirtelenséggel elhunyt kórus- és költőtársa, *Bíró Zsolt* emlékének ajánlott. A nap gazdag kínálatában kulturális és vallási programok egyaránt szerepeltek. Az ünnepi szentmisét *Szabó Zoltán Jenő* csanádpalotai plébános mutatta be; délután a színpadon fellépett a Maros Táncegyüttes, népdalokat énekelt és ősi hangszereken játszott *Gerencsér Nóra* és *Boros Csaba*, valamint koncertet adott a Makói Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola Fúvószenekara. A régi búcsú hangulatát idézte a sokszínű kirakodóvásár, a lovas kocsizás és a kézműves játszóház. Találkozó lesz jövőre is Bogárczóban, amikor a templom felszentelésének 110 éves évfordulójára emlékeznek majd.

Szabó Anita

„Számomra végtelen IRGALMAT adta, s én ezen keresztül szemlélem és imádom a többi tökéletes Isteni tulajdonságot.... S így mindegyik sugárzik a szeretettől;”

Meghívó

A Rózsaső Imanapra

Örömmel tudatjuk Veled, hogy **2016. október 8-án (szombaton)** ismét együtt imádkozhatunk **Lisieux-i (Kis) Szent Teréz** közbenjárását kérve. A nap témája: az irgalmasság testi cselekedetei.

Szeretettel hívunk és várunk Téged, családodat, barátaidat erre a szép ünnepi alkalomra!

Helyszín: Szent László Király Római Katolikus Templom
(Makó-Újváros, Vásárhelyi u. 57.)

Program:

- 10⁰⁰ Köszöntés
- 10³⁰ „Szomjazom”(Jn.19,28b)- Előadó: Dr. Szatmári Györgyi főiskolai tanár
- 11⁰⁰ Rózsafüzér imádság
- 12⁰⁰ Úr Angyala imádság
- 13³⁰ Kerekasztal beszélgetés a témáról
- 14³⁰ Tanúságtételek
- 15⁰⁰ Levélírás
- 16³⁰ Ünnepi szentmise - Bemutatója: Sávai János atya
Szentségimádás

A nap folyamán lehetőség lesz könyv, kazetta, CD és kegytárgy vásárlásra is!
Kérjük, aki szeretne tanúságot tenni, jelezze az imanapra érkezve a szervező atyáknak!
Kérjük, hogy enni és innivalót hozz magaddal, mert étkezést nem tudunk biztosítani!

A Kis Szent Teréz nappal kapcsolatban információ kérhető:
Szent László Király Plébánia, 6900 Makó-Újváros, Vásárhelyi u. 57.
E-mail: makoujarosi.plebania@gmail.com

Felelős kiadó:
Pálfi Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fotó: Majoros Márton,
Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:
Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com

POÉNKODÓ

Egy katolikus iskola ebédlőjében a Egy ember fekszik kint a réten a fűben, és nézi a
gyerekek ebédért állnak sorba. A fal felhőket az égen. Egyszer csak megszólal:
mellett egy asztalkán nagy tál alma - Uram, mondd meg nekem, mennyi is valójá-
van, mellette egy tábla: ban egymillió év!
"Csak egyet vedd el, ne felejtse, az Úr figyel." Mire az Úr valóban leszól az égből:
Mikor tálra rakják az almát, a levest, a máso - Számomra az csak egy percnél számít.
dikát, a sor végén egy tálca csokis sütemények - És mondd, mennyi tízmillió forint?
sorakoznak. Odaszól Pistike a szomszédjának: - Az nekem csak tíz forint!
- Ebből sokat vegyünk, az Úr szemé úgyis az - Akkor nem kaphatnék tíz forintot?
almán van. - Várj egy percet...